

Forfatter: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind

Titel: BREV TIL: Vedel, Peter August Frederik Stoud FRA: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind (1870-08-25)

Citation: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind: "BREV TIL: Vedel, Peter August Frederik Stoud FRA: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind (1870-08-25)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 701. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-002-shoot-L0018250060020486.pdf> (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Lensgreve C. E. Frijs til Direktør P. Vedel.
Frijsenborg, 25. August 1870.*

Kjære Vedel! Da jeg har al Grund til at troe at enten Cadore eller hans Venner faae Noget Andet ud af den imellem os stedfundne Forhandling end der er overensstemmende med Sandheden, er det deels et Held, at jeg forelæste ham min Beretning deels at han aldeles ikke har søgts. 702nogen Audients hos Kongen, thi herover skal man føle sig stødt og der turde muligviis engang være Anledning til at bringe dette paa Bane i en Conversation med den franske Minister, enten fra Udenrigsministerens Side eller naar De taler med ham, og da St. Ferréol muligviis i denne Tid, hvor det gaaer Franskmændene imod er lidt nerveus, som naturligt er, vilde dette lettere discutes imellem Dem og ham ved given Leilighed; mit Indtryk er nemlig, at Cadore fremfor Alt ønskede, at Missionen skulde lykkes for hans egen Skyld, og da Regjeringen her ikke har villet »go on« saaledes som ønsket af ham og af hans Ven, *) troer jeg ikke at man tager det saa nøie med Fremstillingen af Forhandlingen, og at der smøres stærkere Farver paa end Sandheden kræver.

Det er en besynderlig Sag, at saavel Franskmænd som Preussere tilskrive sig Seiren i den sidste Tid og at de Begge egentlig kunne have nogen Grund hertil, thi Franskmændene trak sig tilbage; dog vilde det være et stærkt Stykke om Alt skulde være Løgn i Preusserkongens Beretning, endskjøndt Ligheden da ogsaa vilde fremtræde levende imellem ham og Napoleon I i saa Henseende, thi herfor generede den Sidste sig ikke i sin Tid; — nægtes kan det dog ikke at Franskmændene forsvare sig tappert men det synes næsten uundgaeligt at de for at bruge Bismarcks og Moltkes Ord ikke[!] skulde blive qualte; mærkværdigt at ligesom Individerne sjelden belæres af Faderens Erfaringer og Raad, men man selv i Almindelighed vil gjøre disse med dyr Tids-Helbreds og Pengespilde, saaledes lade Nationerne sig ikke belære ved Historien, thi det er dog indlysende at hvis Tydskerne faae Bugt med Franskmændene ville de blive aldeles utaalelige ligeoverfor alle andre Nationer og dette vil dog føre til fornyede Krige og Undertrykkelser ganske i Lighed med hvad der skete i Napoleon 1stes Tid; hvorfor det maatte synes at være i den almindelige europæiske Interesse nu ats. 703tæmme Tydskerne mens Tid er og de dog ialfald have lidt en betydelig Svækkelse i deres Fremgang; jeg vilde ønske, at det maatte lykkes Franskmændene idetmindste at tilintetgjøre Kronprindsens Armee og helst tilligemed Manden, thi Politiken er naturligviis fra preussisk Side at Hovedlaurbær skulde vindes af ham og hans Corps, ligesom han ogsaa skal fremtræde som Humanitetens Repræsentant; denne Rolle kan nu ikke gives af en Preusser og mindst af Kronprindsen uden at det bliver det væmmeligste Hykleri. —

Berlingske Tidende forekommer mig i denne Tid næsten at blive den meest lidenskabelige paa fransk Side, og hvorvel jeg saa godt kan forstaae og sætte mig ind i den Retning saa finder jeg det dog ikke klogt at lade dette træde for stærkt frem. — . . . Mon det var Phantasi igjen fra Knudsen ¹⁾ at de 35,000 Mand skulde sendes til Østersøen, i saa Fald blev det vistnok en pæn Bande, som Yen endnu mindre end Fjende skulde glæde sig til at modtage, thi de gode og dygtige Kræfter have andetsteds deres Anvendelse og det siges jo saa tydeligt som muligt at de der sendes herop kun ere for at binde en større tydsk Styrke men noget andet Endemaal have de slet ikke.

C. E. Frijs

P. Vedels Privatpapirer.